

Gud rör vid oss

Dop och nattvard

Nr 8 i serien Kristusvägen

Det kristna livet

Dop och nattvard är heliga handlingar och synliga tecken på att Gud kommer oss till mötes och rör vid oss.

DOPET

Både barn och vuxna kan bli döpta. Dopet är Guds gåva till människan. I dopet blir vi kristna och samtidigt blir vi medlemmar i kyrkan.

En människa som är döpt tillhör Gud. Dopet har samma betydelse oavsett när i livet det sker. Innan man döps som vuxen får man antingen enskild undervisning av en präst eller deltar man i gruppundervisning som "Vuxenväg till tro". Det är viktigt att ha tänkt igenom beslutet att låta sig döpas. Därför får det ta tid.

Även människor som inte är döpta är välkomna att delta i gudstjänsten. Den är öppen för sökare, tvivlande och nyfikna, för kristendomen finns för alla människor.

Dopet sker oftast vid en dopfunt i kyrkan. Efter bön, bibelläsning och korstecken över dopkandidatens panna läses Trosbekännelsen. Sedan gjuter prästen dopvattnet tre gånger över huvudet på dopkandidaten och säger: *"NN, jag döper dig i Faderns och Sonens och den helige Andes namn"*.

Bönen *"Livets Gud, uppfyll NN med din helige Ande och hjälp honom/henne att dag för dag leva i sitt dop"* beds. Den nydöpta välkomnas i församlingen.

NATTVARDEN

Mässa kallas den gudstjänst då nattvard firas. Altaret är vackert dukat med blommor, ljus och nattvardens bröd och vin. Under nattvarden delar prästen, ofta tillsammans med en medhjälpare, ut brödet och vinet och säger:

"Kristi kropp för dig utgiven. Kristi blod för dig utgjutet".

Nattvarden är en öppen gemenskap. Alla som är döpta inbjuds till måltiden. Man behöver inte ha stark tro för att få delta.

En människa döps en enda gång, men nattvarden tar man del av gång på gång genom hela livet.

GUD MÖTER OSS

Dop och nattvard är synliga och kroppsliga tecken på att Gud möter oss. Vi känner dopvattnet, smakar brödet och vinet och får höra orden om att Gud gör oss till sina barn och förlåter oss det som blivit fel.

DOPETS INNEBÖRD

Det är Gud som handlar i dopet. Det blir tydligt i den lutherska kyrkans tradition att döpa barnen när de är små. Människan tar emot dopet i tro och tacksamhet utan att kunna ge något tillbaka.

I dopet får vi nytt liv i gemenskap med Jesus Kristus. Vi blir Guds barn och tar emot Helig Ande, syndernas förlåtelse och ett evigt liv.

Det är vanligt att dopkandidaten är klädd i en lång vit dopdräkt. Den symboliserar att människan en gång för alla blivit ny och rättfärdiggjord. Det betyder inte att kristna är felfria eller undgår lidanden, men att vi är omslutna av Guds förlåtande kärlek. Vi får leva i förtröstan på att Jesus Kristus är med oss alla dagar.

När vi tagit emot dopets gåva är det vår uppgift som döpta människor att leva ett liv i kärlek till Gud och vår nästa och att kämpa mot det onda.

NATTVARDENS INNEBÖRD

Den sista kvällen före Jesu korsfästelse åt han tillsammans med sina lärjungar. Nattvard är ett gammalt ord för kvällsmåltid. När han delade ut brödet och vinet sa han att det var hans kropp och blod. Det är ett tecken på att han med sin död offrade sig för alla människor. Jesus sa att lärjungarna skulle fortsätta att dela denna måltid efter hans död och uppståndelse. Därför firar vi nattvard söndag efter söndag.

I nattvarden möts dåtid, nutid och framtid. Vi minns Jesu sista måltid med lärjungarna. Vi upplever att Jesus är närvarande hos oss här och nu genom brödet, vinet, bönera och orden. Samtidigt ser vi hoppfullt fram emot gemenskapen med Jesus och varandra i Guds rike.

Bibels berättelser

DOPET

Jesus sände ut sina lärjungar i världen med följande ord, som också läses vid varje dop:

”Då gick Jesus fram till dem och talade till dem: ”Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döp dem i Faderns och Sonens och den heliga Andens namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut.”

(Matteus evangelium 6:48-51)

Ännu en bibeltext läses vid dop. Berättelsen är relevant både när barn och vuxna döps eftersom vi alla är Guds barn.

”Folk kom till honom med barn för att han skulle röra vid dem. Men lärjungarna visade bort dem. När Jesus såg det blev han förargad och sade: ’Låt barnen komma hit till mig och hindra dem inte: Guds rike tillhör sådana som de. Sannerligen, den som inte tar emot Guds rike som ett barn kommer aldrig dit in’. Och han tog dem i famnen, lade händerna på dem och välsignade dem.”

(Markus evangelium 10:13-16)

NATTVARDEN

Jesus säger om sig själv att han är Livets bröd:

”Sannerligen, jag säger er: den som tror har evigt liv. Jag är livets bröd. Era fäder åt mannat i öknen och de dog. Men brödet som kommer ner från himlen är sådant att den som äter av det inte skall dö. Jag är det levande brödet, som har kommit ner från himlen. Den som äter av det brödet skall leva i evighet. Brödet jag skall ge är mitt kött, jag ger det för att världen skall leva.” (Johannes evangelium 6:48-51)

På kvällen före sin död instiftade Jesus nattvarden:

”Medan de åt tog Jesus ett bröd, och efter att ha läst tackbönen bröt han det, gav åt sina lärjungar och sade: ”Tag och ät, detta är min kropp.” Och han tog en bägare, och efter att ha tackat Gud gav han den åt dem och sade: ”Drick av den alla. Detta är mitt blod, förbundsblodet som blir utgjutet för många till syndernas förlåtelse”.
(Matteus evangelium 26:26-28)

En personlig berättelse

M är en kvinna på 52, som döptes 2004. Hon är medlem i danska Folkekirken. M berättar:

”Jag döptes därför att jag tror på Jesus. Efter att ha sett en film om Jesus och läst Bibeln på mitt eget språk trodde jag på Jesus. Jag drömde om Jesus också och jag blev kristen.

Det var en stor dag för mig när jag döptes. Jag talar hela tiden med Jesus. Jag märker att han hjälper mig. Nattvard betyder för mig att Jesus blir en del av min kropp.”

Till det danska materialet finns en vägledning: ”Tro i mødet – indføring i kristentro i et religiøst mangfoldigt samfund”. Kåre Schelde Christensen, Jette Dahl och Mogens S. Mogensen (red). Unitas forlag.

Fritt översatt från ”Kristus-vejen” av Mogens S. Mogensen og Kåre Schelde Christensen (red.) med tilladelse fra Folkekirke og Religionsmøde, religionsmoede.dk

Gunnel Claesson 2016